

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

12. dubna 2018(*)

„řízení o předběžné otázce – Daž z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 – Zásada daňové neutrality – Nárok na odpočet DPH – Lhůta stanovená vnitrostátními právními předpisy pro uplatnění tohoto nároku – Odpočet dodatečně vyměřené DPH, která byla zaplacená státu a byla předmetem dokladů opravujících převodní faktury na základě dodatečného daňového výměru – Datum, od kterého začíná běžet lhůta“

Ve věci C-8/17,

jejímž předmetem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud, Portugalsko) ze dne 2. ledna 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 9. ledna 2017, v řízení

Biosafe – Indústria de Reciclagens SA

proti

Flexipiso – Pavimentos SA,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, C. Toader a E. Jarašinas (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Biosafe – Indústria de Reciclagens SA M. Torresem a A. G. Schwalbachem, advogados,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, M. Figueiredem a R. Campos Lairesem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi L. Lozano Palacios a M. Afonso, jako zmocněnkyni,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 30. listopadu 2017,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Ú. v. st. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“), jakož i zásady daňové

neutrality.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Biosafe – Indústria de Reciclagens SA (dále jen „Biosafe“) a Flexipiso – Pavimentos SA (dále jen „Flexipiso“) ve věci odmítnutí poslední jmenované vrátit společnosti Biosafe domněnou daň z přidané hodnoty (DPH), kterou tato společnost zaplatila v návaznosti na dodatečný daňový výměr.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 63 směrnice o DPH stanoví:

„Zdanitelné plnění je uskutečнено a daňová povinnost vzniká dodáním zboží nebo poskytnutím služby.“

4 Hlava X této směrnice, týkající se odpůtu daně, obsahuje kapitolu 1 nadepsanou „Vznik a rozsah nároku na odpůet daně“, která se skládá z článků 167 až 172 této směrnice. Tento článek 167 stanoví:

„Nárok na odpůet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpůititelné daně.“

5 Článek 168 uvedené směrnice stanoví:

Jsou-li zboží a služby použity pro účely zdaněných plnění osoby povinné dani, má tato osoba nárok ve členském státě, v němž tato plnění uskutečňuje, odpůíst od daně, kterou je povinna odvést, tyto částky:

a) DPH, která je splatná nebo byla odvedena v tomto členském státě za zboží, jež jí bylo nebo bude dodáno, nebo za službu, jež jí byla nebo bude poskytnuta jinou osobou povinnou k dani;

[...]

6 Kapitola 4 této hlavy X, nadepsaná „Pravidla pro uplatnění nároku na odpůet daně“, obsahuje články 178 až 183 směrnice o DPH. Článek 178 této směrnice zní:

„Pro uplatnění nároku na odpůet daně musí osoba povinná k dani splňovat tyto podmínky:

a) při odpůtu daně podle čl. 168 písm. a) při dodáních zboží a poskytnutích služeb musí mít fakturu vystavenou v souladu s články 220 až 236 a články 238, 239 a 240;

[...]

7 Článek 179 této směrnice stanoví:

„Osoba povinná k dani provede odpůet daně tak, že od celkové výše daně splatné za dané zdaňovací období odečte celkovou výši daně, u níž v průběhu téhož období vznikl nárok na odpůet daně, který je uplatňován podle článku 178.“

[...]

8 Článek 180 uvedené směrnice stanoví:

„[?]lenské státy mohou povolit osob? povinné k dani, aby uplatnila odpo?et dan?, který nebyl proveden v souladu s ?lánky 178 a 179.“

9 Podle ?lánku 182 téže sm?rnice „[?]lenské státy stanoví podmínky a provád?cí pravidla k ?lámk?m 180 a 181“.

10 ?lánek 219 sm?rnice o DPH zní takto:

„Za fakturu se považuje i každý doklad nebo sd?lení, které m?ní p?vodní fakturu a výslovn? a jednozna?n? na ni odkazuje.“

Portugalské právo

11 C?digo do Imposto sobre o Valor Acrescentado (z?kon o dani z p?idané hodnoty), ve zn?ní použitelném na spor v p?vodním ?ízení (dále jen „CIVA“), v ?lánku 7, nadepsaném „Zdanitelné pln?ní a vznik da?ové povinnosti“, stanoví:

„1. Aniž jsou dot?ena ustanovení obsažená v následujících odstavcích, zdanitelné pln?ní je uskute?n?no a da?ová povinnost vzniká:

a) dodáním zboží v okamžiku, kdy je zboží p?edáno nabyvateli.

[...]“

12 ?lánek 8 tohoto zákona zní takto:

„1. Aniž jsou dot?ena ustanovení obsažená v p?edchozím ?lánku, pokud v souvislosti s dodáním zboží nebo poskytnutím služeb vznikne povinnost vystavit fakturu nebo rovnocenný doklad podle ?lánku 29, vzniká da?ová povinnost:

a) za p?edpokladu, že je dodržena lh?ta stanovená pro vystavení faktury nebo rovnocenného dokladu, v okamžiku jejich vystavení.

[...]“

13 ?lánek 19 CIVA, nadepsaný „Nárok na odpo?et dan?“, v odstavci 2 stanoví:

Nárok na odpo?et dan? vzniká pouze tehdy, pokud je da? uvedena v následujících dokladech vystavených na jméno osoby povinné k dani a této osob? p?edaných:

a) faktury a rovnocenné doklady vystavené v souladu s právními p?edpisy.

[...]“

14 ?lánek 22 odst. 1 CIVA zní:

„Nárok na odpo?et vzniká v okamžiku, kdy vzniká povinnost odvést odpo?itelnou da? podle ?lánek? 7 a 8, p?i?emž se z celkové ?ástky dan? dlužné za zdanitelná pln?ní uskute?n?ná osobou povinnou k dani b?hem zda?ovacího období ode?te ?ástka odpo?itelné dan? splatné v témže období.“

15 ?lánek 29 odst. 7 CIVA stanoví:

„Fakturu nebo rovnocenný doklad je nutné vystavit také v p?ípad?, že da?ový základ ur?itého

plnění nebo příslušná data byly změněny, a to z jakéhokoli důvodu, včetně pochybení.“

16 Článek 36 odst. 1 CIVA stanoví, že fakturu nebo rovnocenný doklad, jež jsou uvedeny v článku 29 tohoto zákona, je nutné vystavit nejpozději pátý pracovní den, který následuje po dni, kdy vznikne dataová povinnost ve smyslu článku 7 tohoto zákona. V případě plateb týkajících se dosud neuskutečného dodání zboží nebo poskytnutí služeb se nicméně datum vystavení příslušného dokladu vždy shoduje s datem přijetí dané částky.

17 Článek 37 odst. 1 CIVA zní:

„Zaplacená částka daní musí být připočtena k hodnotě faktury nebo rovnocenného dokladu za účelem jejího výbĚru od nabyvatelů zboží nebo uživatelů služeb.“

18 Článek 79 odst. 1 CIVA stanoví:

„Nabyvatel zboží nebo služeb podléhajících zdanění, který patří mezi osoby povinné k dani uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a), který jedná jako osoba povinná k dani a není od daní osvobozen, nese spolu s dodavatelem či poskytovatelem solidární odpovědnost za zaplacení daní, pokud faktura nebo rovnocenný doklad, jejichž vystavení je závazné podle článku 29, nebyla vystavena nebo obsahuje nesprávný údaj týkající se názvu nebo bydliště stran, povahy nebo množství dodávaného zboží nebo poskytovaných služeb, ceny nebo částky dlužné daní.“

19 Článek 98 odst. 2 CIVA zní:

„Aniž jsou dotčena ustanovení obsažená ve zvláštních předpisech, nárok na odpotet nebo na vrácení poplatku na dani může být uplatněn pouze během čtyř let následujících po vzniku nároku na odpotet, respektive po zaplacení poplatku na dani.“

Spor v povodním řízení a předěžné otázky

20 V období od února 2008 do května 2010 prodala společnost Biosafe společnosti Flexipiso, která je plátcem DPH, pryžové granule vyrobené z recyklovaných pneumatik, za celkovou částku 664 538,77 eura, přičemž účtovala sníženou DPH se sazbou 5 %.

21 Na základě dataové kontroly provedené v prĚbĚhu roku 2011 a týkající se hospodářských roků 2008 až 2010 portugalská dataová správa konstatovala, že měla být uplatněna základní sazba DPH ve výši 21 % a vydala dodatečný výměr DPH znějící na celkovou částku 100 906,50 eura.

22 Společnost Biosafe tuto částku zaplatila a zasláním oznámení o dluhu společnosti Flexipiso požádala o její vrácení. Společnost Flexipiso odmítla zaplatit tuto dodatečnou částku DPH zejména z toho důvodu, že ji nemůže odečíst, neboť lhůta čtyř let stanovená v čl. 98 odst. 2 CIVA uplynula u plnění uskutečněných do 24. října 2008 před obdržením oznámení o dluhu, ke kterému došlo dne 24. října 2012, a že není povinna nést důsledky chyby, za kterou je odpovědná jedině společnost Biosafe.

23 V návaznosti na toto odmítnutí podala společnost Biosafe žalobu, která zněla na uložení společnosti Flexipiso povinnosti nahradit částku, kterou Biosafe odvedla, navýšenou o úroky z prodlení. Tato žaloba byla zamítnuta soudem v prvním stupni a odvolacím soudem, které rozhodly, že by existuje povinnost přenést DPH, nabyvateli zboží lze uložít povinnost zaplatit tuto data pouze za předpokladu, že faktury nebo rovnocenné doklady byly vystaveny s takovým předstihem, aby tato osoba mohla provést příslušný odpotet. Tyto soudy dospěly k závĚru, že stran oznámení o dluhu, která Flexipiso obdržela více než čtyři roky po vystavení povodních faktur, Biosafe nemůže přenést DPH týkající se těchto faktur na Flexipiso, jelikož poslední

uvedená společnost již nemá právo uplatnit odpout DPH a je nepochybné, že chyba týkající se použitelné sazby daní je použitelná společnosti Biosafe.

24 Společnost Biosafe tedy podala kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud, Portugalsko). Ten uvádí, že existuje pochybnost o tom, zda články 63, 167, 168, 178, 180 a 182 směrnice o DPH, jakož i zásada daňové neutrality nebrání vnitrostátním právním předpisům, z nichž vyplývá, že za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, doba, během níž může nabyvatel odpout dodatečně vyměnou DPH, začíná buď od data vystavení původních faktur, a nikoliv ode dne vystavení při obdržení opravených dokladů. Podle uvedeného soudu existuje rovněž pochybnost o tom, zda nabyvatel může za takových okolností odmítnout zaplacení dodatečně vyměněné DPH z důvodu nemožnosti ji odpout.

25 Za těchto okolností se Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Brání směrnice [o DPH], zvláště pak články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 této směrnice, a zásada daňové neutrality takové vnitrostátní právní úpravy, z níž vyplývá, že v situaci, kdy u dodavatele zboží, který je plátcem DPH, byla provedena daňová kontrola, na základě níž bylo konstatováno, že sazba DPH, kterou v dané době dodavatel uplatnil, byla nižší než sazba, kterou měl uplatnit, a tento dodavatel zaplatil dodatečně vyměnou daň státu a má nyní v úmyslu získat příslušnou částku od nabyvatele, který je rovněž plátcem DPH, začíná lhůta, v níž má nabyvatel uplatnit nárok na odpout výše uvedené dodatečně vyměněné daně, buď v okamžiku vystavení původních faktur, a nikoli v okamžiku, kdy byly vystaveny nebo přijaty opravené doklady?

2) Pokud bude odpověď na předchozí otázku záporná, brání tato směrnice a zvláště tato ustanovení, jakož i zásada daňové neutrality takové vnitrostátní právní úpravy, z níž vyplývá, že po obdržení dokladů, které byly vystaveny za účelem opravy původních faktur na základě daňové kontroly a zaplacení dodatečně vyměněné daně státu a kterými je vymáhána platba výše uvedené dodatečně vyměněné daně, v okamžiku, kdy již uplynula výše uvedená lhůta pro uplatnění nároku na odpout, je legitimní, aby nabyvatel odmítl tuto platbu provést, na základě toho, že nemožnost provedení odpoutu dodatečně vyměněné daně odvozuje odmítnutí přenesení této daně?“

K předběžným otázkám

K první otázce

26 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 směrnice o DPH, jakož i zásada daňové neutrality musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle níž je za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, kdy na základě dodatečného daňového výměru byla domněně DPH odvedena státu a byla předmětem dokladů opravujících původní faktury několik let po dodání dotčeného zboží, přiznání nároku na odpout DPH odepřeno z důvodu, že lhůta stanovená uvedenou právní úpravou pro uplatnění tohoto nároku začala buď od data vystavení uvedených původních faktur a již uplynula.

27 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora představuje nárok osob povinných k dani odpout od DPH, kterou jsou povinny odvést, částku DPH, která je splatná při byla zaplacená za zboží a služby, které obdržely na vstupu, základní zásadu společného systému DPH zavedeného unijními právními předpisy (rozsudek ze dne 21. března 2018 Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 37 a citovaná judikatura).

28 Cílem režimu odpot? je zcela sejmout z podnikatele zatížení DPH, která je splatná nebo byla zaplacená v rámci všech jeho hospodá?ských ?inností. Spole?ný systém dan? z p?idané hodnoty tudíž zaru?uje, že všechny ekonomické ?innosti jsou bez ohledu na cíle nebo výsledky z t?chto ?inností vyplývající, podléhají-li uvedené ?innosti v zásad? samy DPH, zdan?ny neutrálním zp?sobem (rozsudek ze dne 21. b?ezna 2018, Volkswagen, C?533/16, EU:C:2018:204, bod 38 a citovaná judikatura).

29 Soudní dv?r opakovan? zd?raznil, že nárok na odpotet stanovený v ?lánku 167 a násl. sm?rnice o DPH je nedílnou sou?ástí mechanismu DPH a nem?že být v zásad? omezen. Konkrétn?, tento nárok se váže p?ímo ke všem daním, které zatížily pln?ní uskute?ná na vstupu (rozsudek ze dne 21. b?ezna 2018, Volkswagen, C?533/16, EU:C:2018:204, bod 39 a citovaná judikatura).

30 K uplatn?ní nároku na odpotet DPH je však nutno dodržet požadavky nebo podmínky, a to jak hmotn?právní v?cné, tak formální povahy (rozsudek ze dne 21. b?ezna 2018 Volkswagen, C?533/16, EU:C:2018:204, bod 40 a citovaná judikatura).

31 Pokud jde o v?cné požadavky nebo podmínky, ze zn?ní ?l. 168 písm. a) sm?rnice o DPH vyplývá, že pro to, aby doty?ná osoba mohla využít uvedeného nároku, je t?eba, aby byla „osobou povinnou k dani“ ve smyslu uvedené sm?rnice a aby na výstupu bylo zboží nebo služby uplat?ované k od?vodn?ní nároku na odpotet DPH použity osobou povinnou k dani pro ú?ely jejích zdan?ných pln?ní a na vstupu bylo toto zboží dodáno nebo tyto služby poskytnuty jinou osobou povinnou k dani (rozsudek ze dne 21. b?ezna 2018, Volkswagen, C?533/16, EU:C:2018:204, bod 40 a citovaná judikatura).

32 Pokud jde o zp?soby uplatn?ní nároku na odpotet DPH, které jsou postaveny na rove? požadavk?m nebo podmínkám formální povahy, ?l. 178 písm. a) sm?rnice 2006/112 stanoví, že osoba povinná k dani musí být držitelem faktury vystavené v souladu s jejími ?lánky 220 až 236 a ?lánky 238 až 240 (rozsudek ze dne 21. b?ezna 2018, Volkswagen, C?533/16, EU:C:2018:204, bod 42 a citovaná judikatura).

33 Z p?edchozího vyplývá, že t?ebaže na základ? ?lánku 167 sm?rnice o DPH vzniká nárok na odpotet DPH okamžikem vzniku da?ové povinnosti, uplatn?ní uvedeného nároku je v zásad? v souladu s ?lánkem 178 této sm?rnice možné až od okamžiku, kdy má osoba povinná k dani fakturu (rozsudek ze dne 21. b?ezna 2018, Volkswagen, C?533/16, EU:C:2018:204, bod 43 a citovaná judikatura).

34 Podle ?lánku 167 a ?l. 179 prvního pododstavce sm?rnice o DPH se nárok na odpotet DPH v zásad? uplatní v pr?b?hu téhož období, ve kterém vznikl, tedy v okamžiku vzniku da?ové povinnosti.

35 Osoba povinná k dani však podle ?lánk? 180 a 182 této sm?rnice m?že být oprávn?na k provedení odpotu DPH, i když neuplatnila sv?j nárok v pr?b?hu období, b?hem kterého tento nárok vznikl, avšak s výhradou dodržení ur?itých podmínek a postup? stanovených vnitrostátními právními úpravami (rozsudek ze dne 21. b?ezna 2018, Volkswagen, C?533/16, EU:C:2018:204, bod 45 a citovaná judikatura).

36 Možnost uplatnit nárok na odpočet DPH bez časového omezení by však byla v rozporu se zásadou právní jistoty, která vyžaduje, aby daňovou situaci osoby povinné k dani s ohledem na její práva a povinnosti v daňové správě nebylo možné časově neomezeně zpochybňovat (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 46 a citovaná judikatura).

37 Soudní dvůr již tedy rozhodl, že prekluzivní lhůtu, jejíž nedodržení má za následek sankcionování osoby povinné k dani, která nebyla dostatečně pečlivá a opomněla požádat o odpočet DPH zaplacené na vstupu, tím, že pozbude nárok na odpočet DPH, nelze považovat za neslučitelnou s režimem upraveným směrnicí o DPH, pokud se tato lhůta zaprvé použije stejným způsobem na obdobné nároky v daňové oblasti založené na vnitrostátním právu a na ty, které jsou založeny na unijním právu (zásada rovnocennosti), a dále v praxi neznemožuje nebo nadměrně neztěžuje uplatnění nároku na odpočet daně (zásada efektivity) (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 47 a citovaná judikatura).

38 Dále podle článku 273 směrnice o DPH mohou členské státy stanovit další povinnosti, které považují za nezbytné k zajištění správného výběru DPH a k předcházení daňovým únikům. Boj proti daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a případným zneužitím je totiž cílem uznaným a podporovaným touto směrnicí. Avšak opatření, jež mají členské státy možnost přijmout na základě článku 273 této směrnice, nesmí překračovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů. Nemohou být tedy používána způsobem, který by systematicky zpochybňoval nárok na odpočet DPH, a tedy neutralitu DPH (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 48 a citovaná judikatura).

39 Vzhledem k tomu, že odmítnutí uznat nárok na odpočet je výjimkou ze základní zásady, kterou tento nárok představuje, je na příslušných daňových orgánech, aby právně dostatečným způsobem prokázaly, že nastaly objektivní okolnosti prokazující daňový únik nebo zneužití. Následně přísluší vnitrostátním soudům ověřit, zda dotčené daňové orgány prokázaly existenci takových objektivních okolností (rozsudek ze dne 28. července 2016, Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, bod 52 a citovaná judikatura).

40 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že na základě daňové kontroly, která se uskutečnila v průběhu roku 2011, portugalská daňová správa vydala dodatečný výměr DPH týkající se dodání zboží uskutečněných v období od února 2008 do května 2010, ve vztahu ke kterým společnost Biosafe neprávem uplatnila sníženou sazbu DPH namísto základní sazby. Společnost Biosafe tedy provedla opravu DPH tím, že odvedla domněnou DPH a vystavila oznámení o dluhu, která podle názoru předkládajícího soudu představují doklady opravující původní faktury.

41 Portugalská vláda se domnívá, že společnosti Biosafe a Flexipiso se úmyslně a opakovaně dopouštěly po dobu nejméně dvou a půl let systematických daňových podvodů a systematického vyhýbání se daňovým povinnostem. Existence takových praktik totiž nemůže být v takové situaci vyloučena. V rámci řízení upraveného v článku 267 SFEU založeného na jasné dělbě kompetencí mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem však spadá posouzení skutkových okolností v rámci pravomoci vnitrostátního soudu. Zvláště platí, že Soudní dvůr je oprávněn rozhodovat o výkladu nebo platnosti akce pouze na základě skutečností, které mu sdělil vnitrostátní soud (rozsudek ze dne 8. května 2008, Danske Svineproducenter, C-491/06, EU:C:2008:263, bod 23, jakož i usnesení ze dne 14. listopadu 2013, Krejci Lager & Umschlagbetrieb, C-469/12, EU:C:2013:788, bod 28). V projednávaném případě přitom předkládající soud uvádí, že je nepochybné, že chybná volba použitelné sazby DPH je přijatelná společnost Biosafe.

42 Za těchto okolností bylo podle všeho objektivně nemožné, aby společnost Flexipiso

uplatnila svůj nárok na odpočet DPH před tím, než společnost Biosafe provedla opravu, jelikož dříve neměla k dispozici doklady opravující povodňové faktury ani nevzdala, že domnělá DPH byla dlužná.

43 Až v návaznosti na tuto opravu byly totiž splněny hmotněprávní vnitřní a formální požadavky zakládající nárok na odpočet DPH, a společnost Flexipiso tedy mohla požádat o sejmutí zatížení DPH, která byla splatná nebo byla zaplácena v souladu se směrnicí o DPH a se zásadou daňové neutrality. Jelikož tedy společnost Flexipiso nejednala s nedostatkem žádné péče před obdržetím oznámení o dluhu, ani nedošlo ke zneužití nebo uzavírání podvodných koluzních dohod se společností Biosafe, nebylo možno proti uplatnění nároku na odpočet DPH uplatnit lhůtu, která začala běžet od data vystavení povodňových faktur a v případě některých plnění uplynula před touto opravou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. března 2018 Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 50).

44 Je proto třeba na první otázku odpovědět, že články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 směrnice o DPH, jakož i zásada daňové neutrality musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle níž je za takových okolností, jako jsou okolnosti včasně v povodňovém řízení, kdy na základě dodatečného daňového výměru byla domnělá DPH odvedena státu a byla předemtem dokladů opravujících povodňových faktur několik let po dodání dotčeného zboží, přiznání nároku na odpočet DPH odepřeno z důvodu, že lhůta stanovená uvedenou právní úpravou pro uplatnění tohoto nároku začala běžet od data vystavení uvedených povodňových faktur a již uplynula.

K druhé otázce

45 Podstatou druhé otázky předkládacího soudu je, zda v případě záporné odpovědi na první otázku může nabyvatel za takových okolností, jako jsou okolnosti v povodňovém řízení, odmítnout uhradit dodavateli dodatečnou výměnou DPH, kterou dodavatel odvedl, z důvodu, že již nemůže odpočíst tuto dodatečnou výměnou daň, jelikož uplynula lhůta stanovená vnitrostátními právními předpisy pro uplatnění nároku na odpočet daní.

46 Z odpovědi na první otázku vyplývá, že osoba povinná k dani nemůže být za takových okolností odepřena nárok na odpočet dodatečnou výměnou DPH z důvodu, že lhůta stanovená vnitrostátními právními předpisy pro uplatnění tohoto nároku uplynula. S ohledem na tuto odpověď není namístě odpovídat na druhou otázku.

K nákladem řízení

47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodňového řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládacím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z přidané hodnoty, jakož i zásada daňové neutrality musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, jako jsou okolnosti věci v povodním řízení, kdy na základě dodatečného daňového výměru byla domněná daň z přidané hodnoty (DPH) odvedena státu a byla předem dokladem opravujících povodní faktury několik let po dodání dotčeného zboží, přiznání nároku na odpočet DPH odepřeno z důvodu, že lhůta stanovená uvedenou právní úpravou pro uplatnění tohoto nároku začala běžet od data vystavení uvedených povodních faktur a již uplynula.

Podpisy.

* Jednací jazyk: portugálština.